

behandles hvort for sig, saa er det jo klart, at der kan stilles *Ændringsforslag* til den anden *Behandling*. Men naar nu, som jeg nys bemærkede, det i § 14 forbydes, at gaae ind paa de enkelte *Paragrafer* og enkelte *Forslag*, netop stilles til en saadan enkelt *Paragraph*, saa forekommer det mig, at den, som vil stille et *Forslag* til den enkelte *Paragraph*, ikke har Leilighed til ved den første *Behandling* at motivere det. Er dette ikke *Meningen*? Og hvis det skulde være *Meningen*, saa finder jeg det urigtigt; thi jeg finder, at det er meest passende, naar man stiller et *Ændringsforslag*, at man da strax motiverer det.

Ordføreren: Det er netop den gennemgribende *Forandring*, som er foreslaact, og som næsten ligefrem ligger i den i *Grundloven* foreskrevne nye *Form*. Man havde tidligere i *Provincialstænderne* slet ingen almindelig *Forhandling*, derimod havde man to *Behandlinger* af *Enkelthederne*; først en foreløbig *Behandling*, der ikke endte med nogen *Afstemning* (som f. Ex. den, der finder *Sted* idag) og derpaa en endelig *Forhandling*, efter hvis *Slutning* der afstemtes. Nu derimod foreskriver *Grundloven* tre *Behandlinger*. Altsaa var *Spørgsmaalet* jo: Skulde man beholde den første foreløbige *Behandling* i tidligere *Skikkelse* og dertil knytte som en anden *Behandling* den forhenværende endelige *Behandling*, og saa blot tage en *Slutningsbehandling*, hvorpaa der gjordes *Forslag* til *Rettelse* af ligefremme *Modsigelser* eller *Feil* i *Afsættelsen*. En saadan *Dpfattelse* af de tre *Behandlinger* vilde være aldeles i *Strid* med den, som følges der, hvor de tre *Behandlinger* høre hjemme, og hvorfra man dog har laant denne *Grundlovsforordning*. Denne andetsteds herkende *Dpfattelse* af de tre *Behandlinger*, blev ogsaa i *Grundlovsudvalgets* *Betænkning* i sin *Tid* i *Korthed* anskueliggjort, og det daværende *Grundlovsudvalg*s *Dpfattelses*maade fandt ingen *Modsigelse* i *Foramlingen*. *Meningen* af de tre *Behandlinger* var herefter den, som nu her nærmere er udviklet og anskueliggjort i *Lovform*. Man vilde indføre en virkelig, almindelig *Forhandling* over *Forslagets* *Principer*. Som jeg tidligere tillod mig at bemærke, er det en *Selvfølge*, at

da man nu kan bedømme *Principet*, som det foreligger gennemført i *Enkelthederne*, saa maa man under den almindelige *Forhandling* gennemgaae *Enkelthederne*, forsaavidt det er nødvendigt, for at begrunde en almindelig *Dom* om *Lovforslaget*. Men derimod skal man ikke under den almindelige *Forhandling* gaae ind paa en særlig *Droftelse* af de enkelte *Paragrafer* eller motiverede *Ændringsforslag* til de enkelte *Paragrafer*. Man skal nu angive den hele *Retning*, udvikle den hele *Synsmaade*, fra hvilken man betragter *Lovudkastet*, hvilken *Synsmaade* maa være det *Afgjørende* ved *Spørgsmaalet*, om man vil lade *Sagen* falde strax efter den almindelige *Forhandling*, eller man vil lade det komme til den anden *Behandling*. Under den anden *Behandling* blive *Ændringsforslag* at stille i *Genhold* til den almindelige *Regel* i § 11, men iøvrigt vil det erindres, at, efter at *Sagen* har været forhandlet første *Gang* fra det almindelige *Standpunkt*, kan den blive henvisst til *Afdelingerne* og navnlig kan *Udvalg* være at nedsaette mellem første og anden *Behandling*. Det forudsattes, at naar *Sagen* saaledes er fremmet, ville *Ændringsforslag* efter betimelig *Åimeldelse*, strax kunne komme under *Forhandling*, uden at man tvinges til denne dobbelte *Behandling* af alle *Enkeltheder*; af hvilke den første er saa meget mere trættende, som det ikke leder til noget bestemt resultat ved *Afstemningen* tilkjendegivet, *Resultat*.

Grundtvig: Det er blot for at bemærke, at naar *Ordføreren* troede, at jeg forudsatte, at en *Minister* eller *Ordfører* skulde være tilbøielig til at misbruge deres *Ret* til at tale oftere end to *Gange*, eller saa ofte, som det behagede dem, saa gjorde han mig aldeles *Uret*, men han vil vist, uden min *Erindring*, ogsaa indrømme, at det, uden at de gjøre mindste *Misbrug* af deres *Ret*, er ikke alene ønskeligt for dem, hvis *Tale* de have hørt paa, men ogsaa gavnligt, at disse have *Ret* til i saadanne *Tilfælde* at give *Gjensvar*, uden at derover skal afstemmes i den hele *Forsamling*.

Formanden: Dersom der ingen *Flere* ønske at yttre sig over de til *Behandling* op-